

Att se rakt in i solen är inte lätt. Att se rakt in i Guds innersta mysterium kan tyckas lika svårt, om inte Gud själv hade lättat på förlåten. ”Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen (Joh 1:9). Dessa ord ur dagens evangelium från Johannesprologen pekar på den djupa innebörden i julens budskap. I trosbekännelsen bekänner vi att Jesus Kristus är ”ljus av ljus, sann Gud av sann Gud”. När Fadern sänder sin enfödde Son till oss är det just för att göra sig känd och uppenbara sitt sanna treeniga väsen. ”Den ende Sonen, själv Gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss” (Joh 1:18). Jesus, Guds Son, förklarar för oss vem hans Fader är för att vi skall förstå att han också är vår Fader. Därför lär han oss att be *Fader vår*. Han vill att vi också skall få leva vårt liv nära Fadern. Överallt och alltid får vi leva i Guds närhet och ta emot hans nåd och kärlek. På så sätt förvandlas hela vår tillvaro och vi får leva i Guds ljus, vittna om det och sprida det omkring oss.

Även om Jesus försöker förklara vem Fadern är för oss genom allt vad han är och gör, kan vi aldrig till fullo förstå djupet, höjden och bredden av Guds mysterium. Inte ens hela evigheten räcker till för att vi skall förstå allt om Gud. Men vi kan växa in i en allt djupare förståelse och insikt om Gud, när vi försöker leva som Jesu lärjungar och vittnen om ljuset. Den kärleks- och vänskapsrelation som Jesus har öppnat för oss kan alltid fördjupas och förinnerligas. Detsamma gäller naturligtvis också våra mänskliga kärleks- och vänskapsrelationer. Kärlek och vänskap måste alltid vara något som växer och fördjupas, annars dör det bort. Det är kanske därför som så många mänskliga kärleksrelationer tynar bort och går i kras i vår tid. Om man inte är beredd att hänge sig mer och mer åt den andre och avstå från sig själv, ja, då vissnar kärleken snart bort. Det gäller också i högsta grad för vårt kristna liv. Om vi inte längtar efter att få komma Gud ännu närmare och överlåter oss allt mer till honom, då blir tron snart bara tom rutin och förflyktigas allt mer. Därför är det så viktigt att vi ger vår gudsrelation näring och verkligen brinner av längtan att ta emot honom på ett ännu djupare och mer genomgripande plan i vårt liv. Antingen växer vi i kärlek eller så går vi bakåt, det finns inga definitivt intagna positioner.

”Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet” (Joh 1:14). Sonen, Faderns eviga Ord, har blivit människa med oss och för vår skull. Det är hans härlighet som lyser upp vår mänskliga existens och ger den dess djupa skönhet och värdighet. Genom att bli människa har Gud solidariserat sig med varje människa och vill lyfta upp henne till sin egen nivå och ge henne tillträde till sin innersta verklighet. Om vi verkligen säger ja till denna gåva och detta erbjudande, blir hela vårt liv en underbar upptäcktsfärd där vi kan komma Gud

allt närmare och närmare. Därför måste vi lära oss att leva av tro, hopp och kärlek. ”Själens liv och räddning är att tro Ordet, älska Ordet och hoppas på Ordet”, så sammanfattar Thomas av Kempis vår uppgift (*Om själens upplyftande till Gud*). I Ordet, i Jesus Kristus, finner vi svaret på alla våra djupaste frågor. Om vi litar på honom och överlåter oss till honom i kärlek, kommer vi att se att han leder oss genom livets allt problem och svårigheter och ger oss kraft att bemästra allt detta. Då kan hoppet aldrig komma på skam. Vad som än händer vet vi att han är med oss i alla svårigheter. Jesus har aldrig lovat oss ett lätt och problemfritt liv. Tvärtom, var och en som följer honom får dela hans heliga kors på ett eller annat sätt. Vi vet att kristna förföljs på många håll i vår värld. Inte heller hos oss i det trygga Sverige är det alltid så lätt att överhuvudtaget vara troende. Man vill förbjuda konfessionella friskolor. Man vill förbjuda omskärelse. Vi ser till vår stora sorg att flyktingar som blivit kristna riskerar att utvisas till länder där de riskerar sin säkerhet och sitt liv.

Martyriet är aldrig långt borta. Det grekiska ordet för vittne är just martyr. Som Jesu vänner är vi också hans vittnen, ljusets vittnen. Därför måste vi också omvända oss mer och mer och låta hans ljus fördriva allt syndens mörker. Vi ser att även de icke-troende har denna förväntan på oss kristna att vi skall vittna om ljuset. Därför blir de också så upprörda när de ser att vi inte lever upp till deras förväntningar, t.ex. när präster begår övergrepp. På det sättet kan de faktiskt hjälpa oss att omvända oss ännu mer och ta avstånd från allt vad synd heter.

Julens budskap är ett glädjens budskap. Gud har kommit oss så nära, ja, nästan chockerande nära, genom att bli människa. Han blir människa för att vi skall bli gudomliggjorda - så brukade kyrkofäderna uttrycka det. ”Av hans fullhet har vi alla fått del, med nåd och åter nåd” (Joh 1:16). I dagens evangelium får vi inblick i Guds innersta mysterium, Treenigheten. Genom att bli människa för vår skull har Jesus Kristus gett oss inblick i tillvarons absoluta centrum, dess ursprung och mål. Genom vårt dop bor den treenige Guden i oss som i sitt eget tempel. Vi har fått en värdighet som gränsar till det oändliga. Då måste vi också ta till oss detta med glädje och tacksamhet och låta hela vårt liv bli till lovsång och tacksägelse för denna stora nåd. Hur kan vi då tacka Gud? Vi kan aldrig tacka honom tillräckligt för detta, men i mässan, eukaristin – som just betyder tacksägelse – får vi förena oss med Sonen, som frambär sig själv och allt skapat som ett tacksägelsens kärleksoffer till sin Fader. Där får vi också kraft att sprida den anda av tacksamhet och kärlek omkring oss, som gör att vi verkligen är ljusets vittnen och lyser upp tillvaron för dem som lever i vår närhet. Därför behöver vi eukaristin varje söndag på nytt och inte bara idag. Ljuset får inte slockna, då är allt förlorat.